

Sygn. akt IV U 1697/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Beata Kurowska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Alina Dziarkowska

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2017 r. w Olsztynie

sprawy A. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania A. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 19 października 2016 r. nr (...)

o d d a l a o d w o ł a n i e

/-/SSO B. Kurowska

Sygn. akt. IV U 1697/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 października 2016r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. na podstawie art. 108 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ponownie ustalił wysokość emerytury wnioskodawczyni, poprzez podzielenie składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonej po dniu ustalenia wysokości emerytury do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ich waloryzacji przez średnie dalsze trwanie życia ustalone dla ubezpieczonej w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury. Odwołanie od powyższej decyzji złożyła A. R. podnosząc, że decyzja nie uwzględnia okresów składkowych i nieskładkowych, które były wykazane w świadectwie pracy z okres zatrudnienia od 16.11.1992 do 16.11.2015r. Wskazała w uzasadnieniu, że decyzja wydana nie dotyczy jej a ZUS mataczy w jej sprawie wskazują na niewłaściwą podstawę prawną tj. art.108 ustawy emerytalnej. Ponadto skarżąca wskazała na przebieg jej pracy zawodowej, wskazując na ponad 36-letni staż pracy. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, wskazując, że wnioskodawczyni, jak się wydaje wnosi o ustalenie wysokości emerytury według zasad obowiązujących dla osób urodzonych przed 01.01.1949r. Organ rentowy podniósł między innymi, że w

związku z tym ,że wnioskodawczyni urodziła się 12.02.1955r. przysługuje jej wyliczenie emerytury w oparciu o art. 26 ustawy emerytalnej. **Sąd ustalił, co następuje:** Wnioskodawczyni A. R. urodziła się (...)

Decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 12.11.2015r., znak (...) na skutek wniosku ubezpieczonej z dnia 13.10.2015r., ubezpieczona nabyła prawo do emerytury od dnia 12.11.2015 r. tj. od osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego. Jednocześnie organ rentowy zawiesił wypłatę świadczenia z uwagi na kontynuowanie przez A. R. zatrudnienia. W dniu 19.11.2015r. wnioskodawczyni złożyła wniosek o podjęcie wypłaty świadczenia dołączając świadectwo pracy, z treści którego wynika, że stosunek pracy ubezpieczonej trwał do dnia 16.11.2015r.. Organ rentowy decyzją z dnia 27.11.2015r. ustalił wysokość i podjął wypłatę emerytury. W decyzji tej poinformował ubezpieczoną, że na jej wniosek mogą zostać doliczone składki za okres od 01.11. do 16.11.2015r. Na skutek złożonego przez ubezpieczoną odwołania od tej decyzji, Sąd Okręgowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 16.06.2016r. oddalił odwołanie. Wśród licznej korespondencji prowadzonej pomiędzy ubezpieczoną a organem rentowym, ZUS ponownie zarówno w decyzji z dnia 31.08.2016r. jak i w piśmie z tej samej daty informował ubezpieczoną o możliwości przeliczenia świadczenia uwzględniającym składki zaewidencjonowane na koncie ubezpieczonej po dniu ustalenia prawa do emerytury. Na skutek kolejnego wniosku ubezpieczonej z dnia 18.10.2016r. w którym wносиła ona o doliczenie okresów składkowych i nieskładkowych oraz o ponowne ustalenie wysokości emerytury z uwzględnieniem składek zaewidencjonowanych na koncie po dniu ustalenia prawa do świadczenia , organ rentowy wydał zaskarżaną decyzję ustalając ponownie wysokość emerytury ubezpieczonej z uwzględnieniem składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonej po dniu ustalenia prawa do świadczenia, tj. za okres od dnia 01.11.2015r. do 16.11.2015r. (dowód: akta ZUS plik I) **Sąd zważył, co następuje:**

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie. Stan faktyczny niniejszej sprawy jest bezsporny. W realiach rozpoznawanej sprawy skarżąca ur. (...) ma przyznane prawo do emerytury na podstawie art. 24 ustawy o emeryturach i rentach z FUS czyli według nowych zasad , natomiast jej wysokość obliczono według zasad wynikających z art. 26 cytowanej ustawy. W myśl art. 24 ust. 1 ustawy emerytalnej ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184. Dla skarżącej wiek emerytalny wynosi 60 lat i 9 miesięcy (art. 24 ust. 1a pkt 10). Podstawę emerytury oblicza się według przepisów art. 25 i 25a powołanej ustawy, a jej wysokość według zasad z art. 26 tej ustawy. Wysokość świadczenia tych osób została uzależniona od sumy składek zewidencjonowanych na indywidualnym koncie ubezpieczonego i stanowi swojego rodzaju ekwiwalent zgromadzonych składek z całego okresu ubezpieczenia. Zgodnie z art. 25 ust. 1 ustawy emerytalnej dla osób, o których mowa w art. 24, to jest dla osób urodzonych po 31 grudnia 1948 roku, podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175, oraz kwot środków zaewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art.40a ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185. Zastrzeżenia odnoszące się do ustępu 1a i art. 185 nie mają tutaj zastosowania. Natomiast po myśli art. 26 ust. 1 cytowanej ustawy emerytura emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.(z uwagi na osiągnięcie przez ubezpieczoną wieku emerytalnego w 2015r. przepis art. 183 ustawy nie ma w tej sprawie zastosowania). Wobec takiej treści cytowanych przepisów nie ma podstaw do tego aby wysokość emerytury wnioskodawczyni przeliczyć według zasad określonych w art. 109 i następne ustawy emerytalnej. Dlatego też nie jest możliwe uwzględnienie wniosku ubezpieczonej o ponowne ustalenie wysokości świadczenia poprzez doliczenie okresów składkowych i nieskładkowych przebytych przed przyznaniem świadczenia jak również przeliczenie podstawy wymiaru świadczenia od zarobków uzyskanych w całości przed przyznaniem świadczenia z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych tj. z okresu od roku 1995 do roku 2014. Zgodnie natomiast z treścią art. 108 cytowanej ustawy emerytura obliczone według zasad określonych w art. 26 powiększa się o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu ustalenia prawa do emerytury, o której mowa w art. 24 i 24a, i zwaloryzowanych zgodnie z art. 25 przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie

wysokości emerytury, z uwzględnieniem ust. 4 i 5. Z treści ustępu 4 wynika, że podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek zaewidencjonowanych od miesiąca, od którego została podjęta wypłata emerytury po raz pierwszy, do miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury.

Z tych względów organ rentowy zgodnie z treścią art.108 cytowanej ustawy prawidłowo ustalił ponownie wysokość emerytury uwzględniając kwotę składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonej po dniu przyznania prawa do emerytury za okres od 01.11.2015r. do 16.11.2015r. z uwzględnieniem ich waloryzacji, od miesiąca, w którym ubezpieczona złożyła wniosek. Zgodnie bowiem z zasadą dotyczącą daty od której organ rentowy zobowiązany jest do wypłaty świadczenia zawartej w art.129 ustęp 1 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w wyroku.